

я

(Акти, прийняті в дпов'дно до Договору ЄС/Договору про Євратом, публ. кац. я яких є обов'язковою)

ПОЛОЖЕННЯ

Регламент Ради (ЄС) № 834/2007

в д. 28 червня 2007 року

про органічне виробництво та маркування органічних продуктів в скасування Регламенту (ЄЕС) № 2092/91

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 37,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту (1),

Оскільки:

(1) Органічне виробництво — це загальна система управління фермою та виробництва харчових продуктів, яка поєднує найкращі екологічні практики, високий рівень біобезпечності, збереження природних ресурсів, застосування високих стандартів добробуту тварин відповідний метод виробництва, з перевагою певних споживачів продукції, виробленої з використанням природних речовин процесів. Таким чином, метод органічного виробництва в д. грає подвійну роль у суспільстві, де в н. з одного боку, забезпечує певний ринок, що в дпов'дає споживчому попиту на органічні продукти, а з іншого боку забезпечує суспільні блага, сприяючи захисту навколишнього середовища та добробуту тварин, а також розвитку сільськогосподарської м'якості.

(2) У більшості держав-членів частка органічного сільськогосподарського сектора зростає. Зростання споживчого попиту в останні роки є особливо помітним. Нещодавні реформи спільної сільськогосподарської політики з акцентом на орієнтації на ринок поставили як сільські продукти в для задоволення потреб споживачів, ймовірно, ще більше стимулюватимуть ринок органічних продуктів. На цьому тлі законодавство про органічне виробництво в д. грає все більш важливу роль у рамках аграрної політики та тісно пов'язане з розвитком сільськогосподарських ринків.

(3) Законодавча база Співтовариства, що регулює сектор органічного виробництва, має переслідувати мету забезпечення

чесної конкуренції та належного функціонування внутрішнього ринку органічних продуктів, а також підтримки та виправдання довіри споживачів до продуктів, позначених як органічні. Крім того, він має бути спрямований на створення умов, за яких цей сектор може розвиватися відповідно до розвитку виробництва та ринку.

- (4) Повідомлення Комісії до Ради та Європейського Парламенту щодо Європейського плану дій щодо органічних продуктів харчування та сільськогосподарства пропонує покращити та посилити стандарти органічного сільськогосподарства Співтовариства та вимоги до імпорту та експорту. У своїх висновках в д. 18 жовтня 2004 року Рада закликала Комісію переглянути законодавчу базу Співтовариства в цій галузі з метою забезпечення спрощення та загальної узгодженості та, зокрема, встановити принципи, що заохочують гармонізацію стандартів, де це можливо, знизити рівень деталізації.
- (5) Тому доцільно чітко визначити цілі, принципи та правила, що застосовуються до органічного виробництва, щоб сприяти прозорості та довіри споживачів, а також узгодженому прийняттю концепції органічного виробництва.

(6) З цією метою Регламент Ради (ЄЕС) № 2092/91 в д. 24 червня 1991 року про органічне виробництво сільськогосподарської продукції та вказівки щодо нього на сільськогосподарських продуктах харчових продуктах (2) має бути скасовано та замінено новим регламентом.

(7) Загальні рамки правил органічного виробництва Співтовариства повинні бути встановлені щодо виробництва рослинництва, тваринництва та аквакультури, включаючи правила збору диких рослин морських водоростей, правила перетворення, а також правила виробництва перероблених харчових продуктів.

(1) Висновок надано 22 травня 2007 р. (ще не опубліковано в Офіційному журналі).

(2) ОВ L 198, 22.07.1991, с. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 394/2007 (ОВ L 98, 13.4.2007, с. 3).

- включаючи вино, корми та органічні добрива. Комісія повинна дозволити використання продуктів в речовині прийняти рішення щодо методів, як будуть використовуватися в органічному землеробстві та переробці органічних продуктів в харчування.
- (8) Слід надалі сприяти розвитку органічного виробництва, зокрема шляхом сприяння використанню нових технологій речовин, які краще підходять для органічного виробництва.
- (9) Генетично модифіковані організми (ГМО) продукти, вироблені з або за допомогою ГМО, несумісні з концепцією органічного виробництва та сприйняттю споживачами органічних продуктів. Тому їх не можна використовувати в органічному землеробстві або при переробці органічних продуктів.
- (10) Метою є мінімальний вплив ГМО в органічних продуктах. Існуючі пороги значення для маркування являють собою обмеження, які пов'язані виключно з випадковою та технічно неминучою присутністю ГМО.
- (11) Органічне сільське господарство повинно передусім покладатися на відновлювані ресурси в рамках місцевого організованого сільськогосподарських систем. Щоб мінімізувати використання невідновлюваних ресурсів, входи та побічні продукти рослинного та тваринного походження слід переробляти для повернення поживних речовин у землю.
- (12) Органічне рослинництво має сприяти підтримці та підвищенню родючості ґрунту, а також запобіганню ерозії ґрунту. Бажано жити рослини через екосистему ґрунту, а не через розчинні добрива, які додають у ґрунт.
- (13) Важливими елементами системи управління органічним рослинництвом є управління родючістю ґрунту, вибір виду в сортів, багаторічна сівозміна, переробка органічних матеріалів методами культивування. Додаткові добрива, кондиціонери ґрунту та засоби захисту рослин слід використовувати, лише якщо вони сумісні з цільми та принципами органічного виробництва.
- (14) Виробництво тваринництва є основоположним для організації сільськогосподарського виробництва в органічних господарствах, оскільки воно забезпечує необхідну органічну речовину та поживні речовини для оброблюваних земель, відновлення, сприяє покращенню ґрунту та розвитку сталого сільськогосподарського галузі.
- (15) Щоб уникнути забруднення навколишнього середовища, зокрема таких природних ресурсів, як ґрунт, вода, органічне тваринництво повинно в принципі передбачати тісний зв'язок між таким виробництвом землею, відновлення багаторічну систему ротації та годівлю худоби з продуктами органічного землеробства, виробленими на самому господарстві або на сусідньому органічному господарстві.
- (16) Оскільки органічне тваринництво – це діяльність, пов'язана з землею, тварини повинні мати, коли це можливо, доступ до відкритих територій або пасовища.
- (17) Органічне тваринництво має поважати високі стандарти добробуту тварин задовольняти специфічні поведінкові потреби тварин, тоді як управління здоров'ям тварин має базуватися на профілактиці захворювань. У цьому відношенні особливу увагу слід приділяти умовам утримання, методам господарювання та щільності поголів'я. Крім того, при виборі порід слід враховувати їх здатність адаптуватися до місцевих умов. Правила впровадження для тваринництва та виробництва аквакультури повинні принаймні забезпечувати дотримання положень Європейської конвенції про захист тварин, які утримуються для сільськогосподарських цілей, подальших рекомендацій її постійного комітету (Т-АР).
- (18) Органічна система тваринництва має бути спрямована на завершення виробничих циклів різних видів худоби тваринами, вирощеними органічно. Таким чином, вони мають заохочувати збільшення генофонду органічних тварин, покращувати самозабезпечення та, таким чином, забезпечувати розвиток галузі.
- (19) Органічні перероблені продукти повинні вироблятися з використанням методів обробки, які гарантують збереження органічної цінності та життєвих якостей продукту на всіх етапах виробничого ланцюга.
- (20) Перероблені харчові продукти повинні маркуватися як органічні лише тоді, коли всі або майже всі інгредієнти сільськогосподарського походження є органічними. Однак для оброблених харчових продуктів, які включають сільськогосподарські інгредієнти, які не можуть бути отримані органічним шляхом, мають бути встановлені спеціальні положення щодо маркування, які стосуються продуктів в полювання та риболовства. Крім того, з метою інформування споживачів, прозорості ринку та стимулювання використання органічних інгредієнтів, за певних умов також має бути можливим посилення на органічне виробництво в списку інгредієнтів.
- (21) Доцільно передбачити гнучкість щодо застосування правил виробництва, щоб зробити можливим адаптацію органічних стандартів вимог до місцевих кліматичних або географічних умов, специфічних методів господарювання та етапів розвитку. Це має дозволити застосування виняткових правил, але лише в межах спеціальних умов, встановлених законодавством Євтовариства.
- (22) Важливо підтримувати довіру споживачів до органічних продуктів. Тому винятки з вимог, що застосовуються до органічного виробництва, повинні суворо обмежуватися випадками, коли застосування виняткових правил вважається виправданим.

- (23) Заради захисту споживачів в чесної конкуренції терміни, що використовуються для позначення органічних продуктів, повинні бути захищені від використання на неорганічних продуктах у всьому Співтоваристві та незалежно від мови, яка використовується. Захист також має поширюватися на звичайні похідні або зменшувальні форми цих термінів, незалежно від того, використовуються вони окремо чи разом.
- (24) Для того, щоб створити ясність для споживачів на всьому ринку Співтовариства, логотип ЄС має бути обов'язковим для всіх розфасованих органічних продуктів харчування, вироблених у Співтоваристві. В іншому випадку має бути можливість використовувати логотип ЄС на добровільній основі у випадку нефасованих органічних продуктів, вироблених у межах Співтовариства, або будь-яких органічних продуктів, імпортованих з третіх країн.
- (25) Однак вважається доцільним обмежити використання логотипу ЄС продуктами, які містять лише або майже лише органічні інгредієнти, щоб не вводити споживачів в оману щодо органічності природи всього продукту. Тому не можна дозволяти використовувати його в маркуванні продуктів в конверсі або оброблених харчових продуктів, у яких менше 95 % інгредієнтів є органічного походження.
- (26) Логотип ЄС не за яких обставин не повинен перешкоджати одночасному використанню національних або приватних логотипів.
- (27) Крім того, з метою уникнення оманливої практики та будь-якої можливої плутанини серед споживачів щодо походження продукту з Співтовариства чи поза Співтовариством, кожного разу, коли використовується логотип ЄС, споживач повинен бути проінформований про місце, де була сільськогосподарська сировина з яких складається продукт, були вирощені.
- (28) Правила Співтовариства повинні сприяти узгодженій концепції органічного виробництва. Компетентні органи, контролюючі органи та контрольні органи повинні утримуватися від будь-якої поведінки, яка може створити перешкоди для вільного руху сумісної продукції, яка була сертифікована органом або органом, розташованим в іншій державі-члені. Вони, зокрема, не повинні накладати жодних додаткових заходів на контроль чи фінансового тягаря.
- (29) Заради узгодженості з законодавством Співтовариства в інших сферах, у випадку рослинництва та тваринництва, державам-членам слід дозволити застосовувати на своїх територіях національні правила виробництва, які є суворішими, ніж правила органічного виробництва Співтовариства, за умови, що ці національні правила також застосовуються до неорганічного виробництва та в інших випадках в даних дають законодавству Співтовариства.
- (30) Використання ГМО в органічному виробництві заборонено. Заради ясності та узгодженості не повинно бути можливо маркувати продукт як органічний, якщо в ньому має бути позначений як такий, що містить ГМО, складається з ГМО або вироблений з ГМО.
- (31) Для забезпечення того, щоб органічні продукти вироблялися відповідно до вимог, викладених у законодавчій базі Співтовариства щодо органічного виробництва, діяльність, яку виконують оператори на всіх етапах виробництва, підготовки та розповсюдження органічних продуктів, повинна піддаватися контролю. Система, налаштована та керується відповідно до правил, викладених у Регламенті (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про офіційний контроль, який здійснюється для забезпечення перевірки дотримання законодавства про корми та харчові продукти, правил здоров'я та захисту тварин (1).
- (32) У деяких випадках може здатися непропорційним застосовувати вимоги щодо сповіщення та контролю до певних типів роздрібних операторів, наприклад до тих, хто продає продукцію безпосередньо кінцевому споживачу або користувачу. Тому доцільно дозволити державам-членам звільняти таких операторів від цих вимог. Проте, щоб уникнути шахрайства, необхідно виключити звільнення тих операторів в роздрібній торгівлі, які виробляють, готують або зберігають продукцію, не пов'язану з торговою точкою, або які імпортують органічні продукти, або які передали вищезазначену діяльність на підляд третю особу.
- (33) Органічні продукти, імпортовані до Європейського Співтовариства, мають бути дозволені для розповсюдження на ринку Співтовариства як органічні, якщо вони були вироблені відповідно до правил виробництва та підлягають контролю, як в даних дають або еквівалентним тим, що викладені в законодавстві Співтовариства. Крім того, продукти, імпортовані за еквівалентною системою, повинні охоплюватися сертифікатом, виданим компетентним органом або визнаним контролюючим органом чи органом в даній третій країні.
- (34) Оцінка еквівалентності щодо імпортованих продуктів повинна брати до уваги міжнародні стандарти, викладені в Кодексі Аліментаріусу.
- (35) Вважається доцільним підтримувати список третіх країн, визнаних Комісією як такі, що мають виробничі стандарти та заходи контролю, еквівалентні тим, що передбачені законодавством Співтовариства. Для третіх країн, які не включені до цього переліку, Комісія повинна створити перелік контролюючих органів в контролюючих органах, визнаних компетентними для завдання забезпечення контролю та сертифікації у відповідних третіх країнах.
- (36) Слід збирати в даних статистичну інформацію, щоб отримати достовірні дані, необхідні для впровадження та подальших дій за цим Регламентом, а також як інструмент для виробників, операторів в ринку та політиків. Необхідно статистичну інформацію слід визначати в контексті Статистичної програми Співтовариства.

(37) Цей Регламент повинен застосовуватися з дати, яка дає Комісії достатньо часу для прийняття заходів, необхідних для його виконання.

(с) корми;

(38) Заходи, необхідні для імплементації цього Регламенту, мають бути прийняті в повному обсязі до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури для виконання імплементаційних повноважень, наданих Комісії (1).

(d) вегетативний матеріал для розмноження та насіння для вирощування.

Продукти полювання та рибальства диких тварин не вважаються органічними виробництвам.

(39) Динамічний розвиток органічного сектору, певним чином пов'язаний з методом органічного виробництва, необхідний для забезпечення безперервного функціонування внутрішнього ринку та системи контролю роблять доречним передбачити майбутній перегляд правил Співтовариства щодо органічного землеробства, враховуючи досвід, отриманий у результаті застосування цих правил.

Цей Регламент також застосовується до продуктів, які використовуються як їжа чи корм.

(40) До прийняття Співтовариством детальних правил виробництва певних видів тварин, водних рослин і кроводоростей держави-члени повинні мати можливість передбачити застосування національних стандартів або, за їх відсутності, приватних стандартів, прийнятих або визнаних держави-члени.

3. Цей Регламент застосовується до будь-якого оператора, який бере участь у діяльності на будь-якій стадії виробництва, підготовки та розповсюдження, пов'язаної з продуктами, викладеними в частині 2.

Проте діяльність громадського харчування не підпадає під дію цього Регламенту. Держави-члени можуть застосовувати національні правила або, за їх відсутності, приватні стандарти щодо маркування та контролю продуктів, що походять з закладів громадського харчування, якщо ці правила в повному обсязі дають законодавству Співтовариства.

4. Цей Регламент застосовується без шкоди для інших положень Співтовариства або національних положень, в повному обсязі до законодавства Співтовариства щодо продуктів, зазначених у цій статті, таких як положення, що регулюють виробництво, підготовку, маркетинг, маркування та контроль, включаючи законодавство про харчові продукти та харчування тварин.

ПРИЙНЯЛА ЦЬОГО РЕГЛАМЕНТУ:

РОЗДІЛ I

МЕТА, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Мета та сфера застосування

1. Цей Регламент створює основу для сталого розвитку органічного виробництва, одночасно забезпечуючи ефективно функціонування внутрішнього ринку, гарантуючи чесну конкуренцію, забезпечуючи довіру споживачів в захищаючи споживачів інтереси.

Він встановлює загальні принципи, які підтримують правила, встановлені цим Регламентом щодо:

- (a) всі етапи виробництва, підготовки та розповсюдження органічної продукції та їх контроль;
- (b) використання вказівок про органічне виробництво в маркуванні та рекламі.

2. Цей Регламент застосовується до таких продуктів, отриманих з сільськогосподарства, включаючи аквакультуру, якщо такі продукти розміщені на ринку або призначені для розміщення на ринку:

(a) жива або необроблена сільськогосподарська продукція;

(b) оброблені сільськогосподарські продукти для використання в якості їжі;

(1) ОВ L 184, 17.07.1999, с. 23. Рішенням з'єднаними, внесеними Рішенням 2006/512/ЄС (ОВ L 200, 22.07.2006, С. 11).

Стаття 2

визначення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

(a) «органічне виробництво» означає використання методу виробництва, який в повному обсязі дає правилам, встановленим у цьому документі Регулювання на всіх етапах виробництва, підготовки та розподілу;

(b) «стадія виробництва, підготовки та розповсюдження» означає будь-який етап від початку включно з первинним виробництвом органічного продукту до включно з його зберіганням, обробкою, транспортуванням, продажем або постачанням кінцевому споживачу, а також, де доречно, маркування, реклама, імпорту, експорту та субпродуктів діяльності;

(c) «органічний» означає походження з органічного виробництва або пов'язане з ним;

(d) «оператор» означає фізичну або юридичну особу, в повному обсязі до забезпечення дотримання вимог цього Регламенту в межах органічного бізнесу під їх контролем;

(e) «рослинництво» означає виробництво продукції сільськогосподарського рослинництва, включаючи збирання продукції диких рослин для комерційних цілей;

- (f) «тваринництво» означає виробництво домашніх або одомашнених наземних тварин (включаючи комах);
- (g) визначення «аквакультури» є таким, яке надано Радою Регламент (ЄС) № 1198/2006 в д 27 липня 2006 року про Європейський фонд рибальства (1);
- (h) «конверсія» означає перехід від неорганічного до органічного землеробства протягом певного періоду часу, протягом якого застосовувалися положення щодо органічного виробництва;
- (i) «підготовка» означає операції з збереження та/або переробки органічних продуктів, включаючи забій та розпакування продуктів тваринництва, а також пакування, маркування та/або зміни, внесені до маркування щодо методу органічного виробництва;
- (j) визначення «харчових продуктів», «кормів» «розміщення на ринку» є тими, що наведені в Регламент (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради в д 28 січня 2002 року, що встановлює загальні принципи та вимоги харчового законодавства, встановлюючи Європейську безпеку харчових продуктів в Повноваження та встановлення процедур у питанні безпеки харчових продуктів (2);
- (k) «маркування» означає будь-які терміни, слова, вимоги, торговельні знаки, назву бренду, графічні матеріали або символи, що стосуються та розміщені на будь-якій упаковці, документі, пов'язаному з етикеткою, дощечці, квітці чи комірці, що супроводжує або посилається на продукт;
- (l) визначення «розфасованих харчових продуктів» наведено в Статті 1(3)(b) Директиви 2000/13/ЄС Європейського Союзу Парламенту та Ради в д 20 березня 2000 року про наближення законів держав-членів в стосовно маркування, презентації та реклами харчових продуктів (3);
- (m) «реклама» означає будь-яке представлення громадськості будь-яким способом, крім етикетки, яке має на меті або може впливати та формувати ставлення, переконання та поведінку з метою прямого чи опосередкованого сприяння продажу органічних продуктів;
- (n) «компетентний орган» означає центральний орган держави-члена, уповноважена органувати офіційний контроль у сфері органічного виробництва в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, або будь-який інший орган, якому надано таку компетенцію; він також повинен включати, у випадках, в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, орган третьої країни;
- (o) «орган контролю» означає державну адміністративну органувати зацікавлену держави-члена, якій компетентний орган передає повністю або частково, свою компетенцію щодо перевірки та сертифікації у сфері органічного виробництва в повне до положень встановлених Регламентом; він також повинен включати, у випадках, в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, орган третьої країни або в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, орган третьої країни;
- (p) «контролюючий орган» означає незалежну приватну третю сторону, яка проводить перевірку та сертифікацію у сфері органічного виробництва в повне до положень, викладених у цьому Регламенті; він також включає, у випадках, в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, орган третьої країни або в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, орган третьої країни, що працює в третій країні;
- (q) «знак в повне до положень, викладених у цьому Регламенті» означає підтвердження в повне до положень, викладених у цьому Регламенті, певному набору стандартів або інших нормативних документів у формі знака;
- (r) визначення «інгредієнтів» наведено в статті 6(4). Директива 2000/13/ЄС;
- (s) визначення «засобів захисту рослин» є тим, що наведено в Директиві Ради 91/414/ЄЕС в д 15 липня 1991 року щодо розміщення засобів захисту рослин на ринку (4);
- (t) визначення «генетично модифікованих організмів (ГМО)» є визначенням, наданим у Директиві 2001/18/ЄС Європейського Парламенту та Ради в д 12 березня 2001 року про навмисне вивільнення в навколишнє середовище генетично модифікованих організмів та скасування Ради Директиви 90/220/ЄЕС (5) яка не отримана за допомогою методів генетичних модифікацій, перелічених у Додатку ІВ цієї Директиви;
- (u) «вироблений з ГМО» означає отриманий повністю або частково з ГМО, але не містить не складається з ГМО;
- (v) «вироблений ГМО» означає отриманий шляхом використання ГМО як останнього живого організму в процесі виробництва, але не містить не складається з ГМО не вироблений з ГМО;
- (w) визначення «кормових добавок» наведено в Регламенті (ЄС) № 1831/2003 Європейського Парламенту та Ради в д 22 вересня 2003 року щодо добавок для використання в годівлі тварин (6);

(1) ОВ L 223, 15.08.2006, с. 1.

(2) ОВ L 31, 1.2.2002, с. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 575/2006 (ОВ L 100, 8.4.2006, с. 3).

(3) ОВ L 109, 6.5.2000, с. 29. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2006/142/ЄС (ОВ L 368, 23.12.2006, с. 110).

(4) ОВ L 230, 19.8.1991, с. 1. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2007/31/ЄС (ОВ L 140, 1.6.2007, с. 44).

(5) ОВ L 106, 17.04.2001, с. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1830/2003 (ОВ L 268, 18.10.2003, с. 24).

(6) ОВ L 268, 18.10.2003, с. 29. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 378/2005 (ОВ L 59, 5.3.2005, с. 8).

(х) «еквівалент» в описі різних систем або заходів означає, що вони здатні досягати тих самих цілей принципів в шляхом застосування правил, які забезпечують однаковий рівень гарантії в двох днів ;

(у) «технологічна допоміжна речовина» означає будь-яку речовину, яка не споживається як харчовий інгредієнт сама по собі, навмисно використовується в обробці сировини, харчових продуктів або їхніх інгредієнтів, для досягнення певної технологічної мети під час обробки або обробки та яка може призвести до ненавмисного але технічно неминучого присутності залишків речовини або її похідних у кінцевому продукті, за умови, що ці залишки не становлять жодного ризику для здоров'я та не мають жодного технологічного впливу на готовий продукт;

(з) визначення «оперативного випромювання» є визначенням, наданим у Директиві Ради 96/29/Євратом від 13 травня 1996 року, що встановлює основні стандарти безпеки для захисту здоров'я працівників в населенні в цілому від небезпек, що виникають внаслідок оперативного випромювання (1) та як обмежено статтю 1(2) Директиви 1999/2/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 лютого 1999 року про наближення законодавства держав-членів стосовно харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених оперативним випромюванням (2).

(аа) «операція масового харчування» означає приготування органічних продуктів в ресторанах, їдальнях, їдальнях та інших подібних харчових підприємствах у місцях продажу або доставки кінцевому споживачу.

РОЗДІЛ II

ЦІЛІ ТА ПРИНЦИПИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА

Стаття 3

Цілі

Органічне виробництво повинно переслідувати такі загальні цілі :

- (а) створити стійку систему управління сільським господарством, що:
- (i) поважає природні системи та цикли, підтримує та змінює здоров'я ґрунту, води, рослин та тварин, баланс між ними;
 - (ii) сприяє високому рівню біологічного різноманіття;
 - (iii) в двох дальніх використовує енергію та природні ресурси, такі як вода, ґрунт, органічні речовини та повітря;
 - (iv) поважає високі стандарти добробуту тварин, зокрема, задовольняє специфічні поведінкові потреби тварин;

(б) спрямоване на виробництво продукції високої якості ;

(с) спрямоване на виробництво широкого асортименту харчових продуктів та інших сільськогосподарських продуктів, які в двох дають попити споживачів на товари, вироблені з використанням процесів, які не завдають шкоди навколишньому середовищу, здоров'ю людини, здоров'ю рослин або здоров'ю та добробуту тварин.

Стаття 4

Загальні принципи

Органічне виробництво повинно базуватися на таких принципах:

- (а) належне проектування та управління біологічними процесами на основі екологічних систем, що використовують природні ресурси, які є внутрішніми для системи, методами, які :
- (i) використовувати живі організми та механічні методи виробництва;
 - (ii) займатися пов'язаним з землею вирощуванням сільськогосподарських культур тваринництвом або займатися аквакультурою, яка в двох дає принципу сталого використання рибальства;
 - (iii) виключити використання ГМО та продуктів, вироблених з або за допомогою ГМО, за винятком ветеринарних лікарських засобів;

(iv) ґрунтуються на оцінці ризику та застосуванні запобіжних профілактичних заходів, якщо це доречно;

(б) обмеження використання зовнішніх ресурсів. Якщо потрібні зовнішні внески або не снує в двох дійної практики та методів управління, зазначених у пункті (а), вони повинні обмежуватися:

- (i) сировина органічного виробництва;
- (ii) природні речовини або речовини природного походження;
- (iii) мінеральні добрива з низькою розчинністю;

(с) суворе обмеження використання хімічно синтезованих вихідних речовин до виняткових випадків, а саме:

- (i) де не снує належної практики управління;
- (ii) зовнішні вихідні дані, зазначені в пункті (б), не є такими наявними на ринку; або

(iii) якщо використання зовнішніх факторів, зазначених у пункті (б), сприяє неприйнятному впливу на навколишнє середовище;

(1) ОВ L 159, 29.06.1996, с. 1.

(2) ОВ L 66, 13.3.1999, с. 16. Директива змінена, внесена Регламентом (ЄС) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003, с. 1).

(d) адаптація, якщо це необхідно, в рамках цього Регламенту, правил органічного виробництва з урахуванням санітарного стану, регіональних вимог і умов, етапів розвитку та специфічних практик землеробства.

Стаття 5

Специфічні принципи, застосовні до сільськогосподарства

На додаток до загальних принципів, викладених у статті 4, органічне землеробство базується на таких конкретних принципах:

(a) підтримання та покращення життя в ґрунті та природної родючості ґрунту, стабільності ґрунту та біологічності ґрунту, запобігання та боротьба з ущільненням ґрунту та ерозією ґрунту, а також живлення рослин переважно через ґрунтову екосистему;

(b) мінімізація використання невідновлюваних ресурсів поза сільськогосподарськими ресурсами;

(c) переробка відходів побічних продуктів рослинного тваринного походження в якості сировини для рослинництва тваринництва;

(d) врахування місцевих чи регіональних екологічного балансу під час прийняття виробничих рішень;

(e) підтримання здоров'я тварин шляхом заохочення природного імунітету тварини, а також в доробку в довгостроковий метод в господарювання;

(f) підтримання здоров'я рослин за допомогою профілактичних заходів, таких як вибір в довгостроковий сортів, стійких до шкідливих хвороб, в довгостроковий сівозміни, механічних та фізичних методів захисту від природних ворогів шкідливих;

(g) практику тваринництва, пристосованого до місцевості та землі;

(h) підтримання високого рівня добробуту тварин з урахуванням специфічних потреб виду;

(i) виробництво продуктів органічного тваринництва від тварин, які вирощувалися в органічних господарствах від народження або вилуплення та протягом усього життя;

(j) вибір порід з урахуванням здатності тварин адаптуватися до місцевих умов, їх життєздатності та стійкості до хвороб або проблем з здоров'ям;

(k) годування худоби органічними кормами, що складаються з сільськогосподарських інгредієнтів в органічному землеробстві та натуральних несільськогосподарських речовин;

(l) застосування методів тваринництва, які зміцнюють імунну систему та зміцнюють природний захист від хвороб, зокрема включаючи регулярні фізичні вправи та доступ до відкритих територій пасовищ, де це доречно;

(m) виключення вирощування штучно створеного плоїду тварини;

(n) підтримання біологічності природних водних екосистем, безперервного здоров'я водного середовища та якості навколишніх водних наземних екосистем у виробництві аквакультури;

(o) згодовування водних організмів в корм, отриманих у результаті сталого використання рибальства, як визначено в статті 3 Регламенту Ради (ЄС) № 2371/2002 від 20 грудня 2002 року про збереження та сталу експлуатацію рибальських ресурсів в зоні з Спільною рибальською політикою (1) або з органічними кормами, що складаються з сільськогосподарських інгредієнтів в органічному землеробстві та натуральних несільськогосподарських речовин.

Стаття 6

Конкретні принципи, застосовні до обробки органічних харчових продуктів

На додаток до загальних принципів, викладених у статті 4, виробництво оброблених органічних харчових продуктів базується на наступних конкретних принципах:

(a) виробництво органічних продуктів харчування з органічних сільськогосподарських інгредієнтів, за винятком випадків, коли інгредієнт недоступний на ринку в органічній формі;

(b) обмеження використання харчових добавок, неорганічних інгредієнтів, які мають головним чином технологічні та сенсорні функції, а також мікроелементів технологічних допоміжних речовин таким чином, щоб вони використовувалися в мінімальній кількості лише у разі суттєвої технологічної потреби або для спеціальних харчових цілей;

(c) виключення речовин методів обробки, які можуть ввести в оману щодо справжньої природи продукту;

(d) обережна обробка харчових продуктів, переважно з використанням біологічних, механічних та фізичних методів.

Стаття 7

Конкретні принципи, застосовані до обробки органічних кормів в

На додаток до загальних принципів, викладених у статті 4, виробництво оброблених органічних кормів базується на наступних конкретних принципах:

- (a) виробництво органічних кормів з органічних кормових матеріалів, за винятком випадків, коли кормовий матеріал недоступний на ринку в органічній формі;
- (b) обмеження використання кормових добавок технологічних допоміжних засобів до мінімальної міри лише у випадку суттєвих технологічних чи зоотехнічних потреб або для особливих харчових цілей;
- (c) виключення речовин методів обробки, які можуть ввести в оману щодо справжньої природи продукту;
- (d) обережна обробка кормів, переважно з використанням біологічних механічних фізичних методів.

Оператори можуть вважати, що жодні ГМО або продукти, вироблені з ГМО, не використовувалися у виробництві придбаних продуктів харчування та кормів, якщо останні не марковані або не супроводжуються документом в дпов'язку до цих Регламентів, якщо вони не отримали інформацію, що вказує на таке маркування. в дпов'язку до цих продуктів в не в дпов'язку дає цим Правилам.

3. Для цілей заборони, зазначеної в параграфі 1, стосовно продуктів, які не є харчовими продуктами чи кормами, або продуктів, вироблених з ГМО, оператори, які використовують такі неорганічні продукти, придбані у третій сторони, повинні вимагати від постачальника підтвердження того, що продукти поставлені не були виготовлені з або ГМО.

4. Комісія ухвалює рішення щодо заходів з застосування заборони на використання ГМО та продуктів, вироблених з або за допомогою ГМО, в дпов'язку до процедури, зазначеної в статті 37(2).

Стаття 10

Заборона використання органічного випромінювання

Використання органічного випромінювання для обробки органічних харчових продуктів або кормів, або сировини, що використовується в органічних харчових продуктах або кормах, заборонено.

РОЗДІЛ III

ПРАВИЛА ВИРОБНИЦТВА

РОЗДІЛ 1

Загальні правила виробництва

Стаття 8

Загальні вимоги

Оператори повинні дотримуватися правил виробництва, викладених у цьому Розділі, та правил реалізації, передбачених у статті 38(a).

РОЗДІЛ 2

Фермерське виробництво

Стаття 11

Загальні правила фермерського виробництва

Весь сільськогосподарський холдинг повинен управлятися в дпов'язку до вимог, що застосовуються до органічного виробництва.

1. ГМО та продукти, вироблені з або за допомогою ГМО, не повинні використовуватися як харчові продукти, корми, технологічні допоміжні засоби, засоби захисту рослин, добрива, кондиціонери ґрунту, насіння, вегетативний матеріал для розмноження, мікроорганізми та тварини в органічній формі.

2. Для цілей заборони, зазначеної в параграфі 1 щодо ГМО або продуктів, вироблених з ГМО для харчових продуктів в кормів, оператори можуть покладатися на етикетки, що супроводжують продукт, або будь-який інший супровідний документ, прикріплений або наданий в дпов'язку до Директиви 2001/18/ЄС, Регламент (ЄС) 1829/2003 Європейського Парламенту та Ради від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковані харчові продукти та корми (1) або Регламент (ЄС) 1830/2003 щодо встановлення та маркування генетично модифікованих організмів та встановлення харчових та кормових продуктів, вироблених з генетично модифікованих організмів.

Проте, в дпов'язку до конкретних умов, які мають бути встановлені в дпов'язку до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, господарство може бути розділене на частки в докремені одиниць або виробничі ділянки аквакультури, які не всі управляються в рамках органічного виробництва. Що стосується тварин, то повинні бути задіяні різні види. Що стосується аквакультури, то можуть бути задіяні ті самі види, за умови, що між виробничими ділянками є адекватне докремення. Що стосується рослин, мають бути задіяні різні сорти, які можна легко диференціювати.

Якщо, в дпов'язку до другого абзацу, не всі одиниці господарства використовуються для органічного виробництва, оператор повинен утримувати землю, тваринні продукти, які використовуються або виробляються органічними одиницями, окремо від тих, що використовуються для або виробляються неорганічними підприємствами та вести адекватні записи, щоб показати розділення.

(1) ОВ L 268, 18.10.2003, с. 1. Регламент змінений нами, внесений Регламентом Комісії (ЄС) № 1981/2006 (ОВ L 368, 23.12.2006, С. 99).

Стаття 12

Правила рослинництва

1. На додаток до загальних правил сільськогосподарського виробництва, викладених у статті 11, наступні правила застосовуються до органічного рослинництва:

- (a) для органічного рослинництва застосовуються методи обробки ґрунту та культивування, які зберігають або збільшують органічну речовину ґрунту, підвищують стабільність ґрунту та його біодіверсність, а також запобігають ущільненню та ерозії ґрунту;
- (b) родючість біологічна активність ґрунту повинні підтримуватися та збільшуватися за допомогою багаточасної сівки, включаючи бобові та інші сидеральні культури, а також шляхом внесення гною худоби або органічного матеріалу, бажано компостованого, органічного виробництва;
- (c) дозволено використання біодинамічних препаратів;
- (d) крім того, добрива та кондиціонери ґрунту можуть використовуватися, лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в даний час до статті 16;
- (e) не можна використовувати мінеральні азотні добрива;
- (f) усі використовувані технології рослинництва повинні запобігати або мінімізувати будь-який внесок у забруднення навколишнього середовища;
- (g) попередження шкоди, спричиненої шкідливими організмами, хворобами та бур'янами, в першу чергу покладається на захист природними ворогами, вибір видів сортирів, сівки, технологій культивування та термічних процесів;
- (h) у разі встановленої загрози врожаю, засоби захисту рослин можуть використовуватися, лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в даний час до статті 16;
- (i) для виробництва продуктів, в яких присутні насіння та вегетативного матеріалу для розмноження, повинні використовуватися лише органічно вироблені насіння та матеріал для розмноження. З цієї метою материнська рослина у випадку насіння та батьківська рослина у випадку вегетативного матеріалу для розмноження повинні бути вироблені в даний час до правил, викладених у цьому Регламенті, протягом принаймні одного покоління або, у випадку багаточасних рослин, культури, два перших покоління вегетативні;
- (j) продукти для очищення та дезінфекції в рослинництві повинні використовуватися лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в даний час до статті 16.

2. Збір дикорослих рослин та їх частин, що ростуть у природних умовах, у тому числі сільськогосподарських угіддях, вважається методом органічного виробництва за умови, що:

- (a) територія не оброблялася продуктами протягом принаймні трьох років перед збором

крім дозволених для використання в органічному виробництві в даний час до статті 16;

- (b) колекція не впливає на стабільність природного середовища існування або збереження виду в колекційній області.

3. Заходи, необхідні для виконання правил виробництва, що містяться в цій статті, ухвалюються в даний час до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

Стаття 13

Правила виробництва морської капусти

1. Збір дикорослих морських водоростей та їх частин, що ростуть у природі в морі, вважається методом органічного виробництва за умови, що:

- (a) територія вирощування має високу екологічну якість, як визначено Директивою 2000/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради в даний час до 23 жовтня 2000 року, що встановлює рамки для дій споживачів у сфері водної політики (1) та, до її імплементації, якості еквівалентної визначеної води в даний час до Директиви 2006/113/ЄС Європейського Парламенту та Ради в даний час до 12 грудня 2006 року про якість, що вимагається для води з молюсками (2), не є непридатними з точки зору здоров'я зору. Оскільки більшість деталей правил, які будуть введені в імплементаційне законодавство, дикі їстівні морські водорості не повинні збиратися в зонах, які не в даний час дають критеріїв для зон класу А або класу В, як визначено в Додатку II Регламенту (ЄС) № 854/2004 Європейського Союзу. Парламенту та Ради в даний час до 29 квітня 2004 року про встановлення спеціальних правил для органічного захисту офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною (3);

- (b) збір не впливає на довгострокову стабільність природного середовища існування або збереження виду в зоні збору.

2. Вирощування морських водоростей має відбуватися в прибережних районах з характеристиками навколишнього середовища та здоров'я, щонайменше еквівалентними описаним у параграфі 1, щоб вважатися органічними. На додаток до цього:

- (a) всі методи повинні використовуватися на всіх етапах виробництва, від збору молодих морських водоростей до збирання;
- (b) щоб забезпечити підтримку широкого генофонду, збирання молодих морських водоростей у дикій природі має відбуватися на регулярній основі для доповнення запасів культур, що вирощуються в домашніх умовах;

(1) ОВ L 327, 22.12.2000, с. 1. Директива змінена, внесеними Рішеннями № 2455/2001/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2001, с. 1).

(2) ОВ L 376, 27.12.2006, с. 14.

(3) ОВ L 139, 30.04.2004, с. 206. Виправлена версія в ОВ L 226, 25.6.2004, с. 83.

(c) добрива не повинні використовуватися, за винятком закритих приміщень тільки якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві з цієї метою в дповідно до статті 16.

3. Заходи, необхідні для виконання правил виробництва, що містяться в цій статті, ухвалюються в дповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

Стаття 14

Правила виробництва продукції тваринництва

1. На додаток до загальних правил сільськогосподарського виробництва, викладених у статті 11, наступні правила застосовуються до тваринницького виробництва:

(a) щодо походження тварин:

- (i) органічна худоба народжується та вирощується в органічних господарствах;
- (ii) для племінних ців тварини, вирощені неорганічним способом, можуть бути доставлені в господарство за певних умов. Такі тварини та їх продукти можуть вважатися органічними після дотримання першої умови переходу, зазначеного в статті 17(1)(c);
- (iii) тварини, які перебувають у господарстві на початку першої умови переходу, та їх продукція можуть вважатися органічними після дотримання першої умови переходу, зазначеного в статті 17(1)(c);

(b) щодо методів господарювання та умов утримання:

- (i) персонал, який утримує тварин, повинен володіти необхідними базовими знаннями та навичками щодо потреб у здоров'ї та добробуту тварин;
- (ii) методи господарювання, включаючи щоденну роботу в'язання та умови утримання, повинні забезпечувати задоволення розумових, фізичних та емоційних потреб тварин;
- (iii) худоба повинна мати постійний доступ до відкритих територій, переважно пасовища, коли це дозволяють погодні умови та стан ґрунту, якщо тільки обмеження та зобов'язання щодо захисту здоров'я людей тварин не накладаються на основні спільнотвариства законодавство;
- (iv) кількість худоби має бути обмежена з метою мінімізації надмірного випасу худоби, браконьєрства ґрунту, ерозії чи забруднення, спричиненого тваринами чи розкиданням їх гною;

(v) органічна худоба утримується окремо в відокремленій худобі. Проте випасання органічних тварин на звичайних угіддях неорганічних тварин на органічних землях дозволено за певних обмежень;

(vi) прив'язування або зольця худоби забороняється, за винятком окремих тварин протягом обмеженого періоду часу, в той мір, в якій це виправдане міркуваннями безпеки, добробуту або ветеринарними причинами;

(vii) тривалість транспортування худоби має бути зведена до мінімуму;

(viii) будь-які страждання, включаючи каліцтва, повинні бути зведені до мінімуму протягом усього життя тварини, в тому числі під час забою;

(ix) пасіки повинні розміщуватися в зонах, які забезпечують джерела нектару та пилюку, що складаються в основному з органічно вирощених культур або, у випадках спонтанної рослинності чи неорганічних культур, які обробляються лише методами з низьким впливом на навколишнє середовище. Пасіки повинні знаходитися на достатній відстані від джерел, які можуть призвести до зараження продукції бджільництва або погіршення стану здоров'я бджіл;

(x) вулики та матеріали, що використовуються в бджільництві, мають бути виготовлені переважно з натуральних матеріалів;

(xi) знищення бджіл у стільниках як метод, пов'язаний з заготівлею продукції бджільництва, заборонено;

(c) щодо розведення:

- (i) в дтворення повинно використовуватися природними методами. Проте штучне запліднення дозволено;
- (ii) розмноження не повинно бути викликано лікуванням гормонами або подібними речовинами, за винятком випадків, коли це є форма ветеринарного терапевтичного лікування окремої тварини;
- (iii) інші форми штучного в дтворення, такі як клонування та перенесення ембріонів, не повинні використовуватися;
- (iv) мають бути обрані в дповідно до породи. Вибір порід також повинен сприяти запобіганню будь-яких страждань уникненню необхідності каліцтва тварин;

(d) щодо кормів:

- (i) переважно отримання корму для худоби з господарства, де утримуються тварини, або з інших органічних господарств у тому ж регіоні;
- (ii) худобу слід годувати органічними кормами, які в дповідно дають харчовим потребам тварини на різних стадіях її розвитку. Частина раціону може містити корм з господарств, які переходять на органічне землеробство;

(iii) за винятком бджіл, худоба повинна мати постійний доступ до пасовища або грубих кормів;

Стаття 15

Правила вирощування тварин аквакультури

(iv) неорганічні корми матері або рослинного походження, корми матері або тваринного та мінерального походження, корми добавки, певні продукти, що використовуються в годівлі тварин, допоміжні засоби для обробки повинні використовуватися, лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дповідно до статті 16;

1. На додаток до загальних правил фермерського виробництва, викладених у статті 11, наступні правила застосовуються до виробництва аквакультурних тварин:

(v) стимулятори росту та синтетичні амінокислоти не повинні використовуватися;

(a) щодо походження тварин аквакультури:

(i) органічна аквакультура базується на вирощуванні молодняку, що походить в дповідно до органічного маточного стада та органічних господарств;

(vi) молочних ссавців слід годувати натуральним, переважно материнським молоком;

(ii) якщо молодняк з органічного маточного поголів'я або господарств недоступний, тварини, вирощені не органічним способом, можуть бути доставлені на господарство за певних умов;

(e) щодо профілактики захворювань та ветеринарного лікування:

(b) щодо методів господарювання:

(i) профілактика захворювань повинна ґрунтуватися на вивченні породи та штамів, практиці господарювання, високоякісному корму та фізичних навантаженнях, належній щільності поголів'я та належному утриманні в гарних умовах;

(i) персонал, який утримує тварин, повинен володіти необхідними базовими знаннями та навичками щодо потреб у здоров'ї та добробуту тварин;

(ii) хворобу потрібно лікувати негайно, щоб уникнути страждань тварини; хімічно синтезовані алопатичні ветеринарні лікарські засоби, включаючи антибіотики, можуть використовуватися у разі необхідності та за суворих умов, коли використання фітотерапевтичних, гомеопатичних та інших продуктів є недоцільним. Зокрема, мають бути визначені обмеження щодо курсів лікування та періодів виведення;

(ii) методи господарювання, включаючи годівлю, проектування установок, щільність поголів'я та якості води, повинні забезпечувати задоволення потреб у розвитку, фізіології та поведінки тварин;

(iii) дозволено використання муноложивих ветеринарних препаратів;

(iii) методи ведення господарства мають мінімізувати негативний вплив господарства на навколишнє середовище, включаючи втечу худоби, що вирощується на фермах;

(iv) лікування пов'язане з захистом здоров'я людей тварин, що застосовується на основі законодавства Євтовариства, має бути дозволено;

(iv) органічні тварини повинні утримуватися окремо від інших тварин аквакультури;

(v) транспорт повинен забезпечувати підтримку добробуту тварин;

(vi) будь-які страждання тварин, включаючи час забою, повинні бути зведені до мінімуму;

(f) щодо очищення та дезінфекції продуктів для очищення та дезінфекції тваринницьких приміщень та установок повинні використовуватися лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дповідно до статті 16.

(c) щодо розведення:

(i) штучна індуція полюв'я, штучна ґбридизація, клонування та виробництво одностатевих штамів, за винятком ручного сортування, не повинні використовуватися;

(ii) мають бути обрані відповідні штами;

2. Заходи та умови, необхідні для впровадження правил виробництва, що містяться в цій статті, ухвалюються в дповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

(iii) повинні бути встановлені специфічні для виду умови для управління полюв'ям, розведення та виробництва молоді;

(d) щодо корму для риби та ракоподібних:

(i) тварин слід годувати кормом, який в дпов дає харчовим потребам тварини на різних стадіях її розвитку;

(ii) рослинна частина корму повинна походити в д органічного виробництва, а кормова фракція, отримана в д водних тварин, повинна походити в д сталого використання рибальства;

(iii) у випадку неорганічних кормових матеріалів в рослинного походження, кормових матеріалів в тваринного та мінерального походження, кормових добавок, певних продуктів, що використовуються в годівлі тварин, технологічних допоміжних засобів в слід використовувати, лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дпов дно до статті 16;

(iv) стимулятори росту та синтетичні амінокислоти не повинні використовуватися;

(e) стосовно двостулкових молюсків та інших видів, які не годуються людиною, а живляться природним планктоном:

(i) такі тварини, що годуються через фільтр, повинні отримувати всі свої харчові потреби з природи, за винятком молодняку, який вирощується в інкубаторах розплідників;

(ii) вони повинні вирощуватися у водах, які в дпов дають критеріям району в класу А або В, як визначено в Додатку II Регламенту (ЄС) № 854/2004;

(iii) райони вирощування повинні мати високу екологічну якість, як визначено Директивою 2000/60/ЄС, до її впровадження, як і еквівалентну визначеним водам згідно з Директивою 2006/113/ЄС;

(f) щодо профлактики захворювань ветеринарного лікування:

(i) профлактика захворювань повинна ґрунтуватися на утриманні тварин в оптимальних умовах шляхом в дпов дного розміщення, оптимального дизайну господарств, застосування належних методів в господарювання та господарювання, включаючи регулярне прибирання та дезінфекцію приміщень, високоякісний корм, в дпов дну щільності посадки, а також вибір породи тварини;

(ii) хворобу потрібно лікувати негайно, щоб уникнути страждань тварини; хімічно синтезований алопатичний ветеринарний лікарський засіб, включаючи антибіотики, можуть використовуватися у разі необхідності та за суворих умов, коли використання фітотерапевтичних, гомеопатичних та інших продуктів в є недоцільним. Зокрема, мають бути визначені обмеження щодо курсу лікування та періоду виведення;

(iii) дозволено використання мунологічних ветеринарних препаратів;

(iv) лікування, пов'язане з захистом здоров'я людей та тварин, що застосовується на основі законодавства Європейського Союзу, має бути дозволено.

(g) Стосовно очищення та дезінфекції, продукти для очищення та дезінфекції в ставках, клітках, будівлях та установках повинні використовуватися лише в тому випадку, якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дпов дно до статті 16.

2. Заходи та умови, необхідні для впровадження правил виробництва, що містяться в цій статті, ухвалюються в дпов дно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

Стаття 16

Продукти та речовини, що використовуються у сільському господарстві, та критерії їх дозволу

1. Крім того, в дпов дно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, дозволяє використовувати в органічному виробництві та включає до обмеженого списку продукти та речовини, які можуть використовуватися в органічному землеробстві для таких цілей:

(a) як засоби захисту рослин;

(b) як добрива та кондиціонери ґрунту;

(c) як неорганічні кормові матеріали рослинного походження, кормові матеріали тваринного та мінерального походження та певні речовини, що використовуються в годівлі тварин;

(d) як кормові добавки та технологічні добавки;

(e) як продукти для очищення та дезінфекції ставків, кліток, будівель установок для тваринництва;

(f) як продукти для очищення та дезінфекції будівель та установок, що використовуються для рослинництва, включаючи зберігання в сільськогосподарських угіддях.

Продукти та речовини, що містяться в обмеженому списку, можуть використовуватися лише за умови, що в дпов дне використання дозволено в загальному сільському господарстві в дпов дних держав-членів в дпов дно до в дпов дних положень Європейського Союзу або національних положень в дпов дно до законодавства Європейського Союзу.

2. Дозволено на продукти та речовини, зазначені в параграфі 1, залежить в д цій принципів, викладених у Розділі II, а також наступних загальних спеціальних критеріїв, які оцінюються в цій частині:

(a) їх використання є необхідним для сталого виробництва та необхідним для його використання за призначенням;

(б) усі продукти та речовини мають бути рослинного, тваринного, мікробного чи мінерального походження, за винятком випадків, коли продукти чи речовини з таких джерел недоступні в достатній кількості чи якості або якщо альтернативи відсутні;

(с) у випадку продуктів, зазначених у параграфі 1(а), застосовується таке:

(i) їх використання має важливе значення для контролю над шкідливим організмом або конкретною хворобою, для якої немає біологічних, фізичних або селекційних альтернатив або методи культивування чи інші ефективні методи управління недоступні;

(ii) якщо продукти не мають рослинного, тваринного, мікробного чи мінерального походження та не є дичинними своєї природної форми, вони можуть бути дозволені, лише якщо умови їх використання виключають будь-який прямий контакт з їстівними частинами рослинної культури;

(д) у випадку продуктів, зазначених у параграфі 1(б), їхнє використання має важливе значення для отримання або підтримки родючості ґрунту або для задоволення конкретних потреб сільськогосподарських культур у поживних речовинах, або для конкретних цілей кондиціонування ґрунту;

(е) у випадку продуктів, зазначених у частинах 1(с)–(д), застосовується таке:

(i) вони необхідні для підтримки здоров'я тварин, добробуту та життєздатності тварин сприяють належному раціону, який задовольняє фізіологічні та поведінкові потреби в певного виду, або було б неможливо виробити або зберегти такий корм без використання таких речовин;

(ii) корми мінерального походження, мікроелементи, в яких вони або провтамни мають бути природного походження. Якщо ці речовини недоступні, їх можна точно визначити аналогічними речовини можуть бути дозволені для використання в органічному виробництві.

3. (а) Крім того, в певних до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, встановити умови та обмеження щодо сільськогосподарської продукції, до якої можна застосовувати продукти та речовини, зазначені в частині 1, метод застосування, дозування, часові межі використання та контакту з сільськогосподарською продукцією та, у разі необхідності, прийняти рішення про вилучення цих продуктів з речовин.

(б) Якщо держава-член вважає, що продукт або речовину слід додати або вилучити з списку, зазначеного в частині 1, або що специфікації використання, згадані в пункті (а), повинні бути змінені, держава-член повинен забезпечити офіційне надсилання до Комісії та держав-членів, в якому вказуються причини включення, вилучення чи зміни.

Запити на внесення змін або відкликання, а також рішення щодо них публікуються.

(с) Продукти та речовини, які використовувалися до прийняття цього Регламенту для цілей, що в даний час дають тим, що викладені в параграфі 1 цієї статті, можуть продовжувати використовуватися після зазначеного прийняття. Крім того, може в будь-якому випадку вилучити такі продукти або речовини в певних до частини 2 статті 37.

4. Держави-члени можуть регулювати на своїй території використання продуктів у речовин у органічному землеробстві для цілей, в яких вони в даний час зазначені в параграфі 1, за умови, що їхнє використання підпорядковується цим принципам, викладеним у Розділі II, а також встановленим загальним спеціальним критеріям у параграфі 2, в тому ж разі, в якій він не поважає право Співтовариства. В певних до держав-членів формує інші держави-члени та Комісія про такі національні правила.

5. Використання продуктів з речовин, не охоплених параграфами 1–4, в певних до цієї статті принципів, викладених у Розділі II та загальних критеріях цієї статті, дозволяється в органічному землеробстві.

Стаття 17

Перетворення

1. До ферми, на якій розпочато органічне виробництво, застосовуються такі правила:

(а) конверсійний період починається не раніше, ніж оператор повідомляє про свою діяльність компетентні органи та надає своє господарство систем контролю в певних до статті 28(1);

(б) протягом переходного періоду всі правила, встановлені цим Застосовується Регламент;

(с) мають бути визначені періоди переходу, специфічні для виду рослинництва чи тваринництва;

(д) у господарстві або підприємстві, де частково здійснюється органічне виробництво, а частково переходить на органічне виробництво, оператор повинен тримати органічно вироблену та конверсійну продукцію окремо, а тварин окремо або легко розділяти, а також вести в певних до записи, щоб продемонструвати розділення;

(д) щоб визначити період переходу, згаданий вище, період, що безпосередньо передує початку переходу, може бути взятий до уваги, якщо з'являються певні умови;

(ф) тварини та продукти тваринного походження, вироблені протягом переходного періоду, зазначеного в пункті (с), не повинні продаватися з зазначенням, зазначеним у статтях 23–24, що використовуються в маркуванні та рекламі продуктів.

2. Заходи та умови, необхідні для імплементації правил, що містяться в цій статті, зокрема, пероди, зазначені в частині 1(с) - (f), визначаються в дповідно до процедури, зазначеної в статті 37(2).

РОЗДІЛ 3

Виробництво перероблених кормів

Стаття 18

Загальні правила виробництва перероблених кормів

1. Виробництво оброблених органічних кормів має бути в докремено в час або просторі в дівиробництва оброблених неорганічних кормів.

2. Органічні кормові матеріали або кормові матеріали, отримані при переробці, не повинні входити до складу органічного кормового продукту одночасно з тими самими кормовими матеріалами, виробленими неорганічним шляхом.

3. Будь-які кормові матеріали, що використовуються або переробляються в органічному виробництві, не повинні оброблятися за допомогою хімічно синтезованих розчинників.

4. Речовини та методи, які вивільнюють властивість, втрачені під час переробки та зберігання органічних кормів, які виправляють результати недбалості під час обробки або які іншим чином можуть вводити в оману щодо справжньої природи цих продуктів, не повинні використовуватися.

5. Заходи та умови, необхідні для впровадження правил виробництва, що містяться в цій статті, ухвалюються в дповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

РОЗДІЛ 4

Виробництво харчових продуктів

Стаття 19

Загальні правила виробництва перероблених харчових продуктів

1. Приготування оброблених органічних харчових продуктів повинно зберігатися окремо в час або просторі в дівиробництва органічних харчових продуктів.

2. Наступні умови застосовуються до складу органічної обробленої їжі:

(а) продукт виробляється переважно з інгредієнтів вільно сільськогосподарського походження; щоб визначити, чи вироблено продукт переважно з інгредієнтів вільно сільськогосподарського походження, не беруться до уваги додана вода та кухонна сіль;

(б) лише добавки, технологічні добавки, ароматизатори, вода, сіль, препарати м'ясоорганізмів та ферменти, мінерали, мікроелементи, в тому числі, а також амінокислоти та інші поживні мікроелементи в харчових продуктах спеціального харчового призначення

можуть бути використані, тільки якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дповідно до статті 21;

(с) неорганічні сільськогосподарські інгредієнти можуть використовуватися, лише якщо вони були дозволені для використання в органічному виробництві в дповідно до статті 21 або були тимчасово дозволені державою-членом;

(д) органічний інгредієнт не повинен бути присутнім разом з таким же інгредієнтом у неорганічній формі або інгредієнтом, що перебуває у процесі переробки;

(е) харчові продукти, вироблені з конверсійних культур, повинні містити лише один інгредієнт сільськогосподарської культури.

3. Речовини та методи, які вивільнюють властивість, втрачені під час обробки та зберігання органічних продуктів в харчування, які виправляють результати недбалості при обробці цих продуктів або іншим чином можуть вводити в оману щодо справжньої природи цих продуктів, не повинні використовуватися.

Заходи, необхідні для реалізації правил виробництва, що містяться в цій статті, зокрема, щодо методів обробки та умов для тимчасового дозволу державами-членами, зазначених у параграфі 2(с), ухвалюються в дповідно до процедури, зазначеної в Статті 37(2).

Стаття 20

Загальні правила виробництва органічних дріжджів

1. Для виробництва органічних дріжджів повинні використовуватися лише органічні субстрати. Інші продукти та речовини можуть використовуватися лише в тому випадку, якщо вони дозволені для використання в органічному виробництві в дповідно до статті 21.

2. Органічні дріжджі не повинні бути присутніми в органічних харчових продуктах або кормах разом з неорганічними дріжджами.

3. Детальні правила виробництва можуть бути встановлені в дповідно до процедури, зазначеної у частині 2 статті 37.

Стаття 21

Критерії окремих продуктів в речовин у переробці

1. Дозволено використання продуктів в речовин в органічному виробництві та їх включення до обмеженого списку продуктів в речовин, зазначених у статті 19(2)(b) (с), регулюється цими та принципами, встановленими у Розділі II та наступні критерії, які оцінюються в цілому:

(i) альтернативи, дозволені в дповідно до цієї глави, недоступні;

(ii) без їх використання було б неможливо виробляти чи зберігати їжу або виконувати певні дієтичні вимоги, передбачені законодавством Співтовариства.

Крім того, продукти та речовини, зазначені у статті 19(2)(b), знаходяться в природі та можуть пройти лише механічні, фізичні, біологічні, ферментативні або мікробні процеси, за винятком випадків, коли такі продукти та речовини з таких джерел не доступні в достатній кількості або якості на ринку.

2. Комісія, згідно з процедурою, зазначеною в частині 2 статті 37, приймає рішення щодо дозволу на продукти та речовини та їх включення до списку обмеженого доступу, зазначеного в частині 1 цієї статті, встановлює особливі умови та ліміти їх використання, а в разі потреби – вилучення продукції.

Якщо держава-член вважає, що продукт або речовину слід додати або вилучити з списку, зазначеного в параграфі 1, або що специфікації щодо використання, згадані в цьому параграфі, повинні бути змінені, держава-член повинна забезпечити досвід, який містить причини включення, вилучення або зміни офіційно надсилається до Комісії та держав-членів.

Запити на внесення змін або відкликання, а також рішення щодо них публікуються.

Продукти та речовини, які використовувалися до прийняття цього Регламенту та підпадають під дію статті 19(2)(b) (с), можуть продовжувати використовуватися після зазначеного прийняття. Комісія може в будь-якому випадку вилучити такі продукти або речовини в повне до частини 2 статті 37.

РОЗДІЛ 5

Гнучкість

Стаття 22

Виняткові правила виробництва

1. Комісія може в повне до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, та умов, викладених у частині 2 цієї статті та в повне до цільовий принцип, викладених у розділі II, передбачити надання винятків з правил виробництва, викладених в гл.

пункти 1-4.

2. Винятки, зазначені в параграфі 1, повинні бути зведені до мінімуму та, у випадках, обмежені в час та можуть бути передбачені лише у таких випадках:

(а) якщо вони необхідні для того, щоб забезпечити можливість започаткування або підтримки органічного виробництва в господарствах, які стикаються з кліматичними, географічними чи структурними обмеженнями;

(б) якщо це необхідно для забезпечення доступу до кормів, насіння та вегетативного матеріалу для розмноження, живих тварин та інших

фермерських ресурсів, якщо такі ресурси недоступні на ринку в органічній формі;

(с) якщо це необхідно для забезпечення доступу до органічних вільнолюбних сільськогосподарських походження, якщо такі органічні недоступні на ринку в органічній формі;

(д) якщо вони необхідні для вирішення конкретних проблем, пов'язаних з управлінням органічним тваринництвом;

(е) якщо вони необхідні з огляду на використання конкретних продуктів речовин у обробці, зазначеній у Статті 19(2)(b) з метою забезпечення виробництва добре в домі харчових продуктів в органічній формі;

(ф) якщо необхідно тимчасово заходи, щоб дозволити продовжити або відновити органічне виробництво у разі катастрофічних обставин;

(г) якщо необхідно використовувати харчові добавки та інші речовини, як зазначено у статті 19(2)(b), або кормові добавки та інші речовини, як зазначено у статті 16(1)(d), такі речовини недоступні на ринку, крім виробництва ГМО;

(х) якщо використання харчових добавок та інших речовин, як зазначено у статті 19(2)(b), або кормових добавок, як зазначено у статті 16(1)(d), вимагається на основі права Співтовариства або національного законодавства.

3. Комісія може в повне до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, встановити спеціальні умови для застосування винятків, передбачених частиною 1.

РОЗДІЛ IV

МАРКУВАННЯ

Стаття 23

Використання термінів, що стосуються органічного виробництва

1. Для цілей цього Регламенту продукт вважається таким, що містить терміни, що стосуються методу органічного виробництва, якщо в маркуванні, рекламних матеріалах або комерційних документах такий продукт, його органічні або кормові матеріали описані в термінах, що пропонують для покупця, що продукт, його органічні або кормові матеріали були отримані в повне до правил, викладених у цьому Регламенті. Зокрема, терміни, перелічені в Додатку, їх похідні або зменшувальні форми, такі як «біо» та «еко», окремо або в поєднанні, можуть використовуватися на всій території Співтовариства та будь-якою мовою Співтовариства для маркування та реклами продуктів, які задовольняють вимоги, встановлені цим Регламентом або в повне до нього.

У маркуванні та рекламних живих або необроблених сільськогосподарських продуктів можна використовувати терміни, що стосуються методу органічного виробництва, лише якщо, крім того, усі органічні цього продукту також були вироблені в повне до вимог, викладених у цьому Регламенті.

2. Терми, зазначені в частині 1, не повинні використовуватися нде в Сптовариствта на будь-який мов Сптовариства для маркування, реклами та комерційної документації продукту, який не в дпов дає вимогам, викладеним у цьому Регламенті, якщо тільки вони не застосовуються до сільськогосподарської продукції в харчових продуктах чи кормах або явно не мають зв'язку з органічним виробництвом.

Крім того, забороняється використовувати будь-які терми, включаючи терми, що використовуються в торгових марках, або практики, що використовуються в маркуванні чи рекламі, як можуть ввести споживача або користувача в оману, припускаючи, що продукт або його інгредієнти в дпов дають вимогам, викладеним у цьому Регламенті.

3. Терми, зазначені в частині 1, не повинні використовуватися для продукту, для якого в маркуванні або рекламі має бути зазначено, що він містить ГМО, складається з ГМО або вироблений з ГМО в дпов дню до положень Сптовариства.

4. Що стосується оброблених харчових продуктів, терми, зазначені в частині 1, можуть використовуватися:

(а) в описі продажу за умови, що:

(i) оброблені харчові продукти в дпов дають статтю 19;

(ii) щонайменше 95% маси інгредієнтів сільськогосподарського походження є органічними;

(b) тільки в списку інгредієнтів, за умови, що харчові продукти в дпов дають статті 19(1), 19(2)(а), 19(2)(б) та 19(2)(д);

(c) у списку інгредієнтів в тому ж ползору, що й торговий опис, за умови, що:

(i) основний інгредієнт є продуктом полювання чи рибальства;

(ii) він містить інші інгредієнти сільськогосподарського походження, які є органічними;

(iii) продукти харчування в дпов дають статтями 19(2)(а), 19(2)(б) та 19(1), (б) та 19(2)(д).

У списку інгредієнтів має бути зазначено, які інгредієнти є органічними.

У випадку, коли застосовуються пункти (b) та (c) цього пункту, посилання на метод органічного виробництва можуть з'являтися лише стосовно органічних інгредієнтів, а список інгредієнтів повинен містити вказівку загального відсотка органічних інгредієнтів у пропорції до загальної кількості інгредієнтів сільськогосподарського походження.

Терми та позначення в відсотку, згадані в попередньому абзаці, мають бути того самого кольору, дентичного розміру та стилізації, що й інші позначення в списку інгредієнтів.

5. Держави-члени вживають заходів, необхідних для забезпечення дотримання цієї статті.

6. Комісія може в дпов дню до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, адаптувати перелік термінів, викладений у Додатку.

Стаття 24

Обов'язковий показання

1. У разі використання термінів, зазначених у статті 23(1):

(а) номер коду, згаданий у частині 10 статті 27 контролюючого органу або контролюючого органу, якому підпорядковується оператор, який здійснює останню операцію з виробництва або підготовки, також має бути вказаний у маркуванні;

(b) логотип Сптовариства, згаданий у частині 1 статті 25, стосовно попередньо розфасованих харчових продуктів, також має бути на упаковці;

(c) якщо використовується логотип Сптовариства, вказівка на місці, де була вирощена сільськогосподарська сировина, з якої складається продукт, також має вображатися в тому ж ползору, що й логотип, матиме одну з наступних форм, в мрі необхідності:

— «Сільське господарство ЄС», де сільськогосподарська сировина вирощується в ЄС,

— «Сільське господарство поза межами ЄС», де сільськогосподарська сировина була вирощена в третій країні,

— «Сільське господарство ЄС/не ЄС», де частина сільськогосподарської сировини була вирощена в Сптоваристві, а частина — у третій країні.

Вищезазначене позначення «ЄС» або «не-ЄС» може бути замінено або доповнено країною у випадку, якщо вся сільськогосподарська сировина, з якої складається продукт, була вирощена в цій країні.

Для вищезазначеного позначення «ЄС» або «поза ЄС» невелика кількість інгредієнтів в завагою можуть не враховуватися за умови, що загальна кількість інгредієнтів, які не враховуються, не перевищує 2% від загальної кількості завагою сировини сільськогосподарського походження.

Вищезазначене позначення «ЄС» або «не-ЄС» не повинно з'являтися в кольорі, розмір та стилізація напису, як і більш помітними, ніж торговельний опис продукту.

Використання логотипу Сптовариства, як зазначено в частині 1 статті 25, позначення, зазначеного в першому абзаці, є обов'язковим для продуктів, імпортованих з третій країни. Проте, якщо логотип Сптовариства, як зазначено в частині 1 статті 25, з'являється на маркуванні, вказівка, згадана в першому абзаці, також має бути на маркуванні.

2. Позначення, зазначені в параграфі 1, повинні бути позначені на видному місці таким чином, щоб їх було легко видно, чітко розб'єлимо та незмивно.

3. Комісія повинна, в даний час до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, встановити конкретні критерії щодо представлення, складу та розміру ознак, зазначених у частині 1(а) та (с).

Стаття 25

Органічне виробництво логотипи

1. Логотип органічного виробництва Співтовариства може використовуватися в маркуванні, презентації та рекламі продукту, який задовольняє вимоги, встановлені згідно з цим Регламентом.

Логотип Співтовариства не повинен використовуватися у випадку конверсійних продуктів харчових продуктів, як зазначено в статті 23(4) (b) (c).

2. Національні та приватні логотипи можуть використовуватися в маркуванні, презентації та рекламі продукту, який в даний час дає вимогам, встановленим цим Регламентом.

3. Комісія повинна, в даний час до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, встановити спеціальні критерії щодо представлення, складу, розміру та дизайну логотипу Співтовариства.

Стаття 26

Особливі вимоги до маркування

Комісія в даний час до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, встановлює спеціальні вимоги до маркування та складу, що застосовуються до:

- (a) органічні корми;
- (b) конверсійні продукти рослинного походження;
- (c) вегетативний матеріал для розмноження та насіння для вирощування.

РОЗДІЛ V

УПРАВЛІННЯ

Стаття 27

Система контролю

1. Держави-члени повинні створити систему контролю та призначити один або більше компетентних органів, в даний час для контролю щодо зобов'язань, встановлених цим Регламентом, в даний час до Регламенту (ЄС) № 882/2004.

2. На додаток до умов, викладених у Регламенті (ЄС) № 882/2004, система контролю, створена в даний час до цього Регламенту, повинна включати, щонайменше, застосування запобіжних заходів в контроль, прийнятих Комісією в даний час до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

3. У контексті цього Регламенту характер частоти контролю визначаються на основі оцінки

ризик виникнення невідповідностей та порушень щодо дотримання вимог, викладених у цьому Регламенті. У будь-якому випадку, усі оператори, за винятком оптових торговців, які мають справу лише з попередньо упакованими продуктами, та оператори, які продають кінцевому споживачу або користувачеві, як описано в частині 2 статті 28, повинні перевіряти відповідність принаймні раз на рік.

4. Компетентний орган може:

(a) передавати свої контрольні повноваження одному чи кільком іншим органам контролю. Органи контролю повинні запропонувати в даний час гарантії об'єктивності та неупередженості та мати у своєму розпорядженні кваліфікований персонал, ресурси, необхідні для виконання своїх функцій;

(b) делегувати контрольні завдання одному або кільком контрольним органам. У такому разі держави-члени призначають органи, в даний час для затвердження та нагляду за такими органами.

5. Компетентний орган може делегувати контрольні завдання певному контролюючому органу лише за умов виконання умов, викладених у статті 5(2) Регламенту (ЄС) № 882/2004, зокрема, якщо:

(a) сформулювати точний опис завдань, які може виконувати контрольний орган, умов, за яких він може їх виконувати;

(b) є докази того, що контрольний орган:

(i) має досвід, обладнання та інфраструктуру, необхідні для виконання делегованих йому завдань;

(iii) має достатню кваліфікацію в даний час до кваліфікованого та досвідченого персоналу;

(iii) є неупередженим в даний час до будь-якого конфлікту інтересів щодо виконання делегованих йому завдань;

(c) контрольний орган акредитований за останньою пов'язаною версією, публікацією в серії С Офіційного Журналу Європейського Союзу, європейський стандарт EN 45011 або ISO Guide 65 (Загальні вимоги до органів, що керують системами сертифікації продукції), затверджений компетентними органами;

(d) контролюючий орган повідомляє про результати проведеного контролю компетентному органу на регулярній основі та щоразу, коли компетентний орган цього вимагає. Якщо результати контролю вказують на невідповідність або вказують на ймовірність невідповідності, контрольний орган повинен негайно повідомити про це компетентний орган;

(e) сформулювати ефективну координацію з компетентним органом, який делегує повноваження, та контрольним органом.

6. На додаток до положень параграфа 5, компетентний орган бере до уваги наступні критерії під час затвердження органу контролю:

(a) стандартну процедуру контролю, якої необхідно дотримуватися, що містить детальний опис заходів контролю та запобіжних заходів, які орган зобов'язується застосувати до операторів, що підлягають його контролю;

(b) заходи, які контролюючий орган має намір застосувати у разі виявлення невідповідностей та/або порушень.

7. Компетентні органи не можуть делегувати контрольним органам такі завдання;

(a) нагляд та аудит інших органів контролю;

(b) повноваження надавати винятки, як зазначено у статті 22, якщо це не передбачено спеціальними умовами, встановленими Комісією в відповідно до статті 22(3).

8. В відповідно до частини 3 статті 5 Регламенту (ЄС) № 882/2004, компетентні органи, що делегують контрольні завдання органам контролю, повинні організувати перевірки або перевірки контрольних органів, якщо необхідно. Якщо в результаті аудиту чи перевірки виявиться, що такі органи не виконують належним чином делеговані їм завдання, компетентний орган, який делегує повноваження, може відкликати делегування. Він повинен негайно відкликати його, якщо контролюючий орган не вживає належних своєчасних заходів для виправлення.

9. На додаток до положень параграфа 8, компетентний орган повинен:

(a) гарантувати, що заходи контролю, які здійснює контрольний орган, є об'єктивними та незалежними;

(b) перевірити ефективність своїх засобів контролю;

(c) брати до уваги будь-які виявлені невідповідності або порушення та застосовувати коригувальні заходи;

(d) відкликати схвалення цього органу, якщо він не в відповідно дає вимогам, зазначеним у (a) та (b), або більше не в відповідно дає критеріям, зазначеним у параграфах 5, 6, або не задовольняє вимогам, викладеним у параграфах 11, 12 та 14.

10. Держави-члени присвоюють кодовий номер кожному контролюючому органу або контрольному органу, що виконує контрольні завдання, як зазначено в параграфі 4.

11. Органи контролю та контролюючі органи повинні надавати компетентним органам доступ до своїх офісів та об'єктів надавати будь-яку інформацію та допомогу, яку компетентні органи вважають необхідною для виконання своїх зобов'язань згідно з цєю статтею.

12. Органи контролю та контролюючі органи повинні забезпечити застосування принаймні запобіжних заходів в заходів контролю, зазначених у параграфі 2, до операторів, які підлягають їх контролю.

13. Держави-члени повинні забезпечити, щоб встановлена система контролю дозволяла відстежувати кожен продукт на всіх етапах виробництва, підготовки та розповсюдження відповідно до статті 18 Регламенту (ЄС) № 178/2002, зокрема, для того, щоб надати споживачам гарантію того, що організм продукції вироблено в відповідно до вимог, викладених у цьому Регламенті.

14. Щонайпозніше до 31 січня кожного року контролюючі органи та органи контролю передають компетентним органам перелік операторів, які підлягають контролю станом на 31 грудня попереднього року. Зведений звіт про контрольну діяльність, проведеної протягом попереднього року, надається до 31 березня кожного року.

Стаття 28

Дотримання системи контролю

1. Будь-який оператор, який виробляє, готує, зберігає або імпортує з третьої країни продукти у значенні статті 1(2) або який розміщує такі продукти на ринку, повинен перед розміщенням на ринку будь-яких продуктів в якості організмів або в перетворення на організм:

(a) повідомити про свою діяльність компетентні органи Держави-члена, де здійснюється діяльність;

(b) передати своє підприємство систем контролю, згадані у статті 27.

Перший абзац також застосовується до експортерів, які експортують продукцію, вироблену в відповідно до правил виробництва, викладених у цьому Регламенті.

Якщо оператор передає будь-яку діяльність третій стороні, цей оператор, незважаючи на це, підлягає вимогам, зазначеним у пунктах (a) (b), а субпункт діяльність підлягає систем контролю.

2. Держави-члени можуть звільнити від застосування цієї статті операторів, які продають продукцію безпосередньо кінцевому споживачу або користувачеві, за умови, що вони не виробляють, не готують, не зберігають, не накладають, не зв'язують з точкою продажу, або імпортують таку продукцію з третьої країни або не передавали таку діяльність третій стороні.

3. Держави-члени повинні призначити орган або затвердити орган для отримання таких повідомлень.

4. Держави-члени забезпечують, щоб будь-який оператор, який дотримується правил цього Регламенту та сплачує розумну плату як внесок у витрати на контроль, мав право бути охопленим системою контролю.

5. Органи контролю та контролюючі органи ведуть оновлений перелік з зазначенням мени та адрес операторів, які їм підконтрольні. Цей перелік надається зацікавленим сторонам.

6. Комісія, згідно з процедурою, зазначеною в частині 2 статті 37, ухвалює імплементаційні правила, щоб надати деталі процедури повідомлення та подання, зазначеної в частині 1 цієї статті, зокрема щодо інформації, включеної до повідомлення, згадане в пункті 1(a) цієї статті.

Стаття 29

Документальне підтвердження

1. Контрольні органи та контрольні органи, зазначені у частині 4 статті 27, повинні надати документальне підтвердження будь-якому такому оператору, який подає свій контроль який у сфері своєї діяльності в пов'язанні з вимогам, викладеним у цьому Регламенті. Документальне підтвердження повинно принаймні дозволяти ідентифікувати оператора та тип чи асортимент продукції, а також термін дії.

2. Оператор повинен перевести документальне підтвердження своїх постачальників.

3. Форма документального підтвердження, зазначеного в частині 1, повинна бути складена в пов'язанні з процедурою, зазначеною в статті 37(2), з урахуванням переваг електронної сертифікації.

Стаття 30

Заходи у разі виявлення порушень недійсності

1. Якщо виявлено порушення щодо недійсності вимогам, викладеним у цьому Регламенті, контролюючий орган або контролюючий орган повинні забезпечити відсутність посилань на метод органічного виробництва в маркуванні та рекламні матеріали партії або партії продукції, що зазнала впливу цими порушеннями, якщо це було пропорційно актуальності вимоги, яку було порушено, а також характеру та конкретним обставинам неправомірної діяльності.

У разі виявлення серйозного порушення або порушення з тривалим наслідком контролюючий орган або контрольний орган забороняє в пов'язанні з оператором продавати продукти, які містять посилання на органічний метод виробництва в маркуванні та рекламні матеріали, протягом періоду, узгодженого з компетентним органом держава-член.

2. Інформація про випадки недійсності або порушень, що впливають на органічний статус продукту, негайно передається між контрольними органами, контрольними органами, компетентними органами та зацікавленими державами-членами та, у пов'язанні з випадками, до Комісії.

Рівень комунікації залежить від тяжкості та масштабу виявленого порушення.

Комісія може, в пов'язанні з процедурою, зазначеною в частині 2 статті 37, встановити специфікації щодо форми та умов таких повідомлень.

Стаття 31

Обмін інформацією

За запитом, належним чином обґрунтованим необхідністю гарантувати, що продукт було вироблено в пов'язанні з цим Регламентом, компетентні органи, контрольні органи та контрольні органи обмінюються в пов'язанні з інформацією про результати свого контролю з іншими компетентними органами, контрольними органами та органами контролю. Вони також можуть обмінюватися такою інформацією за власною ініціативою.

РОЗДІЛ VI

ТОРГІВЛЯ З ТРЕТІМИ КРАЇНАМИ

Стаття 32

Імпорт в пов'язанні з продукцією

1. Продукт, імпортований з третьої країни, може бути розміщений на ринку Євросоюзу як органічний за умови, що:

(а) продукт в пов'язанні з положенням, викладеним у розділах II, III та IV, а також з правилами реалізації, що впливають на його виробництво, прийнятими в пов'язанні з цим Регламентом;

(б) усі оператори, включаючи експортерів, підлягали контролю з боку контролюючого органу або контролюючого органу, визнаного в пов'язанні з частини 2;

(с) зацікавлені оператори повинні мати можливість у будь-який час надати імпортерам або національним органам документальне підтвердження, як зазначено у статті 29, що дозволяє ідентифікувати оператора, який здійснює останню операцію, та перевести в пов'язанні з вимогам цього оператора з пунктами (а) (б), виданим контролюючим органом або контрольним органом, згаданим у пункті (б).

2. Комісія, згідно з процедурою, зазначеною у частині 2 статті 37, визнає контрольні органи та контрольні органи, зазначені у параграфі 1(б) цієї статті, включаючи контрольні органи та органи контролю, як зазначено у статті 27, як уповноважені здійснювати контроль видавати документальне підтвердження, зазначені в пункті 1(с) цієї статті, у третій країнах, встановлюють перелік цих контролюючих органів в органічному контролі.

Контрольні органи мають бути акредитовані за останньою нотифікованою версією, публікацією в серії С Офіційного журналу Європейського Союзу, Європейського стандарту EN 45011 або ISO Guide 65 (Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції). Органи контролю повинні проходити регулярну оцінку на місці, нагляд та багаторазову повторну оцінку своєї діяльності органом з акредитації.

Під час розгляду запитів на визнання Комісія запрошує контролюючий орган або орган контролю надати всю необхідну інформацію. Комісія також може доручити

експерт в з завданням перевірки на місці правил виробництва та контрольної діяльності, що здійснюється в третій країні в дводенним контрольним органом або органом контролю.

Визнані контрольні органи або контрольні органи повинні надавати звіт про оцінку, видану органом з акредитації або, у випадках, компетентним органом щодо регулярної оцінки на місці, нагляду та багаторічної переоцінки їх діяльності.

На основі звіту в про оцінку Комісія за сприяння держав-членів забезпечує дводенний нагляд за визнаними контрольними органами та органами контролю шляхом регулярного перегляду їх визнання.

Характер нагляду визначається на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цьому

Регламенті.

Стаття 33

Імпорт продукції з еквівалентними гарантіями

1. Продукт, імпортований з третьої країни, також може бути розмещений на ринку Євросоюзу як органочиний за умови, що:

- (а) продукт було вироблено в відповідно до правил виробництва, еквівалентних тим, що зазначені в розділах III та IV;
- (б) до оператора в були застосовані заходи контролю, еквівалентні тим, що зазначені в Розділі V, так заходи контролю застосовувалися постійно та ефективно;
- (в) оператори на всіх етапах виробництва, підготовки та розповсюдження в третій країні підпорядкували свою діяльність системі контролю, визнаній в відповідно до частини 2, або контролюючому органу чи органу контролю, визнаному в відповідно до частини 3;
- (г) на продукт поширюється сертифікат перевірки, виданий компетентними органами, органами контролю чи органами контролю третьої країни, визнаними в відповідно до частини 2, або органом контролю чи органом контролю, визнаними в відповідно до частини 3, який підтверджує, що продукт в відповідно дає умовам, викладеним у цьому параграфі.

Оригінальний сертифікат, згаданого в цьому пункті, повинен супроводжувати товари до приміщення першого вантажоодержувача; після цього імпортер повинен зберегти сертифікат у розпорядженні контролюючого органу або органу контролю протягом не менше двох років.

2. Комісія може, в відповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, визнати третю країну, система виробництва яких в відповідно дає принципам правил виробництва, еквівалентним тим, що викладені в розділах II, III, IV, чий заходи контролю мають еквівалентну ефективність тим, що викладені в Розділі V, скласти список цих країн. Оцінка еквівалентності повинна враховувати настанови Кодексу Алментарус САС/GL 32.

Розглядаючи запити на визнання, Комісія запрошує третю країну надати всю необхідну інформацію.

Комісія може доручити експертам перевірку на місці правил виробництва та заходів контролю в відповідній третій країні.

До 31 березня кожного року визнані треті країни надсилають Комісії щорічний звіт щодо впровадження та забезпечення виконання заходів контролю, встановлених у третій країні.

На основі інформації в цих щорічних звітах Комісія за сприяння держав-членів забезпечує дводенний нагляд за визнаними третіми країнами шляхом регулярного перегляду їх визнання. Характер нагляду визначається на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цьому Регламенті.

3. Для продуктів, не імпортованих згідно з статтею 32 та не імпортованих з третьої країни, яка визнана згідно з параграфом 2 цієї статті, Комісія може, в відповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, визнати органи контролю та контролю органи, включаючи контрольні органи та контрольні органи, як зазначено у статті 27, компетентні здійснювати контроль видавати сертифікати в третій країні для цієї параграфу 1, встановити перелік цих контролюючих органів та контрольних органів. Оцінка еквівалентності повинна враховувати настанови Кодексу Алментарус САС/GL 32.

Комісія розглядає будь-який запит на визнання, поданий контролюючим органом або органом контролю в третій країні.

Під час розгляду запитів на визнання Комісія запрошує контролюючий орган або орган контролю надати всю необхідну інформацію. Контрольний орган або контролюючий орган повинні проходити регулярну оцінку на місці, нагляд багаторічний повторну оцінку своєї діяльності органом з акредитації або, у випадках, компетентним органом. Комісія також може доручити експертам перевірку на місці правил виробництва та заходів контролю, як здійснюється в третій країні в дводенним контрольним органом або органом контролю.

Визнані контрольні органи або контрольні органи повинні надавати звіт про оцінку, видану органом з акредитації або, у випадках, компетентним органом щодо регулярної оцінки на місці, нагляду та багаторічної переоцінки їх діяльності.

На основі цих звітів в про оцінку Комісія за сприяння держав-членів забезпечує дводенний нагляд за визнаними органами контролю та органами контролю шляхом регулярного перегляду їх визнання. Характер нагляду визначається на основі оцінки ризику виникнення невідповідностей або порушень положень, викладених у цьому Регламенті.

РОЗДІЛ VII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПРАВИЛА

Стаття 34

Вільний рух органічних продуктів

1. Компетентні органи, контролюючі органи та контрольні органи не можуть, на підставах, що стосуються методу виробництва, маркування або представлення цього методу, забороняти чи обмежувати маркетинг органічних продуктів, як контролюються таким контролюючим органом або контрольним органом, розташованим в одній державі-члені, якщо ці продукти в дпов дають вимогам цього Регламенту. Зокрема, не може бути встановлено жодного додаткового контролю чи фізичного тягаря на додаток до тих, що передбачені в Розділі V цього Регламенту.

2. Держави-члени можуть застосовувати більш суворі правила на своїй території до органічного рослинництва та тваринництва, якщо ці правила також застосовуються до неорганічного виробництва та за умови, що вони в дпов дають законодавству Євросоюзу та не забороняють чи обмежують маркетинг органічних продуктів в виробленні за межами території в дпов дної держави-члена.

Стаття 35

Передача інформації до Комісії

Держави-члени повинні регулярно передавати Комісії таку інформацію:

(а) назви та адреси компетентних органів, де це доречно, їхні кодові номери та знаки в дпов дності;

(б) переліки контролюючих органів та їхні кодові номери та, у випадках, їхні знаки в дпов дності. Комісія регулярно публікує перелік контрольних органів та органів.

Стаття 36

Статистична інформація

Держави-члени передають до Комісії статистичну інформацію, необхідну для впровадження та подальшого дій цього Регламенту. Ця статистична інформація повинна бути визначена в контексті Статистичної програми Євросоюзу.

Стаття 37

Комітет з органічного виробництва

1. Комісія допомагає регуляторний комітет з органічного виробництва.

2. Якщо робиться посилання на цей параграф, застосовуються статті 5 і 7 Регламенту 1999/468/ЄС.

Період, передбачений у частині 6 статті 5 Регламенту 1999/468/ЄС, має становити три місяці.

Стаття 38

Правила реалізації

Комісія повинна, в дпов дності до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37, та в дпов дності до цієї статті, викладених у Розділі II, ухвалити детальні правила застосування цього Регламенту. Вони включають, зокрема, такі:

(а) докладні правила щодо правил виробництва, викладених у Розділі III, зокрема щодо конкретних вимог та умов, яких повинні дотримуватися оператори;

(б) детальні правила щодо правил маркування, викладених у Розділі IV;

(в) детальні правила щодо системи контролю, встановленої в дпов дності до Розділу V, зокрема щодо мінімальних вимог щодо контролю, нагляду та аудиту, конкретних критеріїв делегування завдань приватним контролюючим органам, критеріїв затвердження та вжиття таких органів та документа-фактичних доказів, зазначені у статті 29;

(г) детальні правила стосовно правил імпорту з третіх країн, викладених у Розділі VI, зокрема щодо критеріїв та процедур, яких слід дотримуватися щодо визнання в дпов дності до статей 32 та 33 третіх країн та органів контролю, включаючи публікацію списку в визнаних третіх країн та органів контролю, а також щодо сертифіката, зазначеного в пункті (д) частини 1 статті 33, враховуючи переваги електронної сертифікації;

(е) детальні правила щодо вільного переміщення органічних продуктів, викладених у статті 34, та передачі інформації до Комісії у статті 35.

Стаття 39

Скасування Регламенту (ЄЕС) № 2092/91

1. Цей Регламент (ЄЕС) № 2092/91 скасовується з 1 січня 2009 року.

2. Посилання на скасований Регламент (ЄЕС) № 2092/91 слід тлумачити як посилання на цей Регламент.

Стаття 40

Перехідні заходи

У разі необхідності, заходи для сприяння переходу в дію правил, встановлених Регламентом (ЄЕС) № 2092/91, до цього Регламенту повинні бути прийняті в дпов дності до процедури, зазначеної в частині 2 статті 37.

Стаття 41

Зв'язувати перед Радою

1. До 31 грудня 2011 року Комісія повинна подати звіт Раді.

2. У зв'язку з цим, зокрема, розглядається досвід, отриманий під час застосування цього Регламенту, зокрема, такі питання:

(a) сферу застосування цього Регламенту, зокрема щодо органічної продукції і їжі, приготованої підприємствами громадського харчування;

(b) заборона на використання ГМО, включаючи наявність продуктів, не вироблених з використанням ГМО, декларація постачальника, доцільність конкретних порогів в толерантності та їх вплив на органічний сектор;

(c) функціонування внутрішнього ринку та системи контролю, оцінюючи, зокрема, що встановлені практики не призводять до недобросовісної конкуренції чи перешкоди для виробництва та маркетингу органічних продуктів.

3. Комісія, у разі необхідності, супроводжує звіт відповідними пропозиціями.

Стаття 42

Набрання чинності та застосування

Цей Регламент набирає чинності на сьомий день після його публікації в Офіційному журналі Європейського Союзу.

Для певних видів тварин, певних водних рослин і певних м'ясопродуктів, де детальні правила виробництва не встановлені, застосовуються правила, передбачені для маркування у статті 23 та для контролю в розділі V. До включення детальних правил виробництва застосовуються національні правила або, за їх відсутності, приватні стандарти, прийняті або визнані державами-членами.

Він застосовується з 1 січня 2009 року.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено в Люксембурзі 28 червня 2007 року.

Для Ради

Президент

С. ГАБРІЄЛЬ

ДОДАТОК

ТЕРМІНИ, ЗАЗНАЧЕНІ У СТАТТІ 23(1)

BG:	природний.
ES:	ecológico, б олог чний.
CS:	еколог чний, б олог чний.
DA:	ø kologisk.
DE:	ö kologisch, б олог чний.
ET:	mahe, ö koloogiline.
EL:	б олог чний.
EN:	орган чн .
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
IT:	biologico.
LV:	bioloģ isks, ekoloģ isks.
LT:	ekologiš kas.
LU:	biologisch.
HU:	ö kológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	б олог чний.
RO:	еколог чний.
SK:	еколог чний, б олог чний.
SL:	ekološki .
FI:	luonnonmukainen.
SV:	еколог чний.
